

Bilag 2**Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug**

(Vedtaget af Ministerkomitéen på stedfortræderkomitéens 1002. møde den 12. juli 2007)

Europarådets medlemsstater og de øvrige parter, der undertegner denne konvention,

der finder, at Europarådets mål er at opnå større enhed mellem dets medlemmer,

der finder, at ethvert barn har ret til de beskyttelsesforanstaltninger, der som følge af barnets status som mindreårig måtte være påkrævet fra barnets families, samfundets og statens side,

der bemærker, at seksuel udnyttelse af børn, herunder især børnepornografi og -prostitution, og alle former for seksuelt misbrug af børn, herunder handlinger begået i udlandet, er ødelæggende for børns helbred og psykosociale udvikling,

der bemærker, at seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn har fået et betænkeligt omfang på både nationalt og internationalt plan, herunder især hvad angår såvel børns som gerningsmænds øgede brug af informations- og kommunikationsteknologi (IKT), og at forebyggelse og bekæmpelse af denne seksuelle udnyttelse og dette seksuelle misbrug af børn kræver internationalt samarbejde,

der finder, at børns velfærd og tarv er grundlæggende værdier, der deles af alle medlemsstater og skal fremmes uden diskrimination,

der minder om handlingsplanen, der blev vedtaget af stats- og regeringscheferne i Europarådet på deres 3. topmøde (Warszawa, 16.-17. maj 2005), og som opfordrede til udarbejdelse af foranstaltninger, der kan standse seksuel udnyttelse af børn,

der især minder om Ministerkomitéens rekommandation R (91) 11 om seksuel udnyttelse, børnepornografi, -prostitution og handel med børn og unge voksne, rekommandation Rec(2001)16 om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og konventionen om IT-kriminalitet (ETS nr. 185), herunder især konventionens artikel 9, samt Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel (ETS nr. 197),

der erindrer om konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (1950, ETS nr. 5), den reviderede Europæiske Socialpakt (1996, ETS nr. 163) og den europæiske konvention om udøvelse af børns rettigheder (1996, ETS nr. 160),

der ligeledes erindrer om De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, herunder især konventionens artikel 34, den frivillige tillægsprotokol om salg af børn, børneprostitution og børnepornografi, protokollen om at forebygge, bekæmpe og straffe menneskehandel, især handel med kvinder og børn, der supplerer De Forenede Nationers konvention mod grænseoverskridende organiseret kriminalitet, samt ILO-konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde,

der erindrer om Rådet for den Europæiske Unions rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi (2004/68/RIA), Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse om ofres stilling i forbindelse med straffesager (2001/220/RIA) og Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel (2002/629/RIA),

der tager behørigt hensyn til andre relevante internationale instrumenter og programmer på dette område, herunder især Stockholm-erklæringen samt handlingsplanen vedtaget på den 1. verdenskongres mod seksuel udnyttelse af børn i kommercielt øjemed (27.-31. august 1996), det globale tilsagn vedtaget i Yokohama på den 2. verdenskongres mod seksuel udnyttelse af børn i kommercielt øjemed (17.-20. december 2001), tilsagnet og handlingsplanen vedtaget i Budapest på den forberedende konference til den 2. verdenskongres mod seksuel udnyttelse af børn i kommercielt øjemed (20.-21. november 2001), resolution S-27/2 »A world fit for children« (En verden egnet for børn) vedtaget af De Forenede Nationers generalforsamling og det treårige program »Et Europa for og med børn« vedtaget efter det 3. topmøde og lanceret ved Monaco-konferencen (4.-5. april 2006),